

52.
p. 222.

oo all istus, keitis jelle oma pealt
Kõrwatse väde, nõndafamma ka
teie muuta kuu. Siis kutsuti väevad
jõsma ja faja õlut jooma. Parast
länofis peilpooletse laulinud jõsma
est:

Aitimal pereifada!
Aitimal pere emada!
Aitimal juia andemasta,
Kahle laua katemasta!
Kahki laua, kahki kaafi,
Kegunista kolmi lauda
Siinla, sea lihala,
Kanula, kanamunula,
Wõikiiva wiilunula,
Lahke laula kalula,
Waina wänskila fiinla;
Siias jüsi wiidulised
aawid halli täpilised,
Kuhad koltsse lapilised -
õlle kannud ümbes nauda.

Siomas on jüetud, joomad jüetud,
Kõhud meil täis täisõetud,
Kõnad aga alles kütternata,
Õllekuulid auesternata,
Kui me taare tullime,
Nägime jüitse lõpewada.

53.

Mõtline kadava jüitse,
Mõtline laste lastu jüitse, - p. 223.
See oli faja õlle jüitse.

Kuulid on palju wacua näinud
õlle kuuist kogu pannund:
Ejite wesi wesi la,
Teifend maged magufad,

Kõlmanians kiivid puogaf,
Kõlmanians palad fulafad,
Wicendians wihad umakaf,
Kwicendians lõimis tõe fofe.
Miiid on see õlut ilusa,
Miiid on see mõtu magufa.

Aitimal auuwanarna!
Aitimal auu andemasta,
Palju auu parrumasta,
Lõoja õlut fowirnasta!

Miiid fai juu fulaafi,
Miiid fai keele kergemaafi,
Laulu keate lahke maafi.

Miiid minu keali hiinal hästi,
Miiid minu kurmu kastal hästi,
Mii kui 'theere' wiilupilli,

Mii kui kura kannelpilli.

Miiid meie uel palume?
Palume pereifada,
Palume pere emada

! Mõne ju
on ühel
mila-õli
wõidat.